

ФЕДЕРАЦІЯ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ РОБОТОДАВЦІВ
ОХОРОННОЇ ГАЛУЗІ «ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІОНАЛІВ БЕЗПЕКИ»

02139 м. Київ, вул. Курнатовського, 20 А, офіс 404
тел. (044) 227-23-10 e-meil: office@ufpb.kiev.ua <http://www.ufpb.kiev.ua>

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011 **ДЕРЖАВНА**

Вих. № 49 від 25.10.2021

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Управління ліцензування
(до відома)

вул. Академіка Богомольця, 10, м. Київ, 01601

Зауваження до проекту законодавчого акту, підготовленого МВС України

Всеукраїнське об'єднання організацій роботодавців охоронної галузі «Федерація професіоналів безпеки» (надалі - **Об'єднання**), репрезентований представник охоронної галузі в Україні згідно із Свідоцтвом Національної служби посередництва і примирення від 27 лютого 2017 року № 009-17-00-Г, відповідно до абзацу четвертого статті 6 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» висловлює зауваження щодо проекту Закону України «Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» щодо здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері провадження охоронної діяльності» (далі – проект акта), який 10 жовтня 2021 року надійшов на погодження до Державної регуляторної служби України.

Предметом правового регулювання означеного проекту акту є включення сфери охоронної діяльності фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» до переліку видів діяльності, державний нагляд (контроль) за якими здійснюється незалежно від організаційно – правової форми суб'єктів їх провадження.

На нашу думку, означена законодавча пропозиція не має достатніх правових підстав.

Тематичний порівняльний аналіз (див. Додаток) завдань базових законодавчих актів щодо господарської діяльності та їх предметів правового регулювання, які визначені предметом державного нагляду (контролю) за їх додержанням, у тому числі суб'єктами підприємництва у сферах, визначених статтею 3 Закону України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» (№ 4448-VI) засвідчує їх дію у правовому просторі **адміністративного права**, оголошених статтями 43, 46 та 50 Конституції України гарантій держави щодо забезпечення базових основ соціального та правового захисту громадян та суспільства, зокрема щодо забезпечення санітарного та епідеміологічного захисту, реалізації права громадян на працю, у тому числі в умовах ринку праці, а також осіб з інвалідністю, надання соціальних послуг (захисту) особам, які перебувають у складних соціальних обставинах.

Натомість, предметом правового регулювання у сфері охоронної діяльності згідно із Законом України «Про охоронну діяльність» визначені організаційно-правові принципи здійснення діяльності у сфері надання послуг з охорони власності та громадян. Законодавчою основою надання означених послуг, крім згаданого Закону України, є вимоги статті 978 «Договір охорони» Цивільного кодексу України – однієї з множини цивільних та господарських правовідносин, унормованих законодавчими та нормативними актами у сфері **цивільного та господарського права**. При цьому державний вплив на означену сферу господарської діяльності, відповідно до абзацу третього частини другої статті 12 «Засоби **державного регулювання** господарської діяльності» та статті 14 «Ліцензування, патентування та квотування у господарській діяльності» Господарського кодексу України, та пункту 30 статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» здійснюється у формі ліцензування,

Крім того, на нашу думку, фактичне визначення у супровідних матеріалах до проекту акту його предмету правового регулювання як усунення «перешкоди», встановленої Законом України «Про особливості

здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності», є юридично некоректним.

Враховуючи викладене, вносимо пропозицію щодо відмови Державної регуляторної служби України у погодженні означеного проєкту акту.

Просимо врахувати

Додаток : на 4 арк.

Голова Об'єднання

С. Сидоренко

Упорядник: Борецький В. (044(227-23-10))

Додаток
До листа ВОООРОГ»ФПБ»
вих. № ____
від .10.2021

Перелік базових законодавчих актів щодо господарської діяльності та їх предметів правового регулювання, які визначені як предмет державного нагляду (контролю) за їх додержанням, у тому числі суб'єктами підприємництва у сферах, визначених статтею 3 Закону України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб –підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» (№ 4448-VI)

I.

Закон України «Про особливості здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб –підприємців та юридичних осіб, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності» (№ 4448-VI)» (витяг)

Стаття 3. Здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності

1. Здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності щодо фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб:

органи державного нагляду (контролю), їх посадові особи проводять планові та позапланові заходи державного нагляду (контролю) за додержанням санітарного законодавства, законодавства про працю, зайнятість (у тому числі зайнятість та працевлаштування інвалідів), про рекламу щодо реклами про вакансії (прийом на роботу), про загальнообов'язкове державне соціальне страхування в частині призначення, нарахування та виплати матеріального забезпечення страхових виплат, надання соціальних послуг;

органи захисту прав споживачів проводять позапланові перевірки за скаргами споживачів.

2. Щодо фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб, діяльність яких віднесена до середнього ступеня ризику, органи Пенсійного фонду України проводять планові та позапланові перевірки.

3. Органам державного нагляду (контролю), їх посадовим особам забороняється здійснювати щодо фізичних осіб - підприємців та юридичних осіб заходи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, не передбачені цим Законом.

II. Перелік базових законодавчих актів (витяги)

2.1. Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 27, ст.218)

Цей Закон регулює суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя, визначає відповідні права і обов'язки державних органів, підприємств, установ, організацій та громадян, встановлює порядок організації державної санітарно-епідеміологічної служби і здійснення державного санітарно-епідеміологічного нагляду в Україні.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів і понять

У цьому Законі терміни і поняття вживаються у такому значенні:

санітарне та епідемічне благополуччя населення - **це стан здоров'я населення та середовища життєдіяльності людини**, при якому показники захворюваності перебувають на ustalеному рівні для даної території, умови проживання сприятливі для населення, а параметри факторів середовища життєдіяльності знаходяться в межах, визначених санітарними нормами;

2.2. Кодекс законів про працю України

{Затверджується [Законом № 322-VIII від 10.12.71](#) ВВР, 1971, додаток до № 50, ст. 375}

Кодекс законів про працю України визначає правові засади і гарантії здійснення громадянами України права розпоряджатися своїми здібностями до продуктивної і творчої праці.

Глава I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Завдання Кодексу законів про працю України

Кодекс законів про працю України **регулює трудові відносини всіх працівників**, сприяючи зростанню продуктивності праці, поліпшенню якості роботи, підвищенню ефективності суспільного виробництва і піднесенню на цій основі матеріального і культурного рівня життя трудящих, зміцненню трудової дисципліни і поступовому перетворенню праці **на благо суспільства** в першу життєву потребу кожної працездатної людини.

Законодавство про працю встановлює високий рівень умов праці, всемірну охорону трудових прав працівників.

2.3. Закон України «Про зайнятість населення»

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 24, ст.243)

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади реалізації **державної політики у сфері зайнятості населення, гарантії держави** щодо захисту прав громадян на працю та реалізації їхніх прав на соціальний захист від безробіття.

2.4. Закон України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»

(Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 21, ст.252)

Цей Закон визначає основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні і гарантує їм рівні з усіма іншими громадянами можливості для участі в економічній, політичній і соціальній сферах життя суспільства, створення необхідних умов, які дають можливість особам з інвалідністю ефективно реалізувати права та свободи людини і громадянина та вести повноцінний спосіб життя згідно з індивідуальними можливостями, здібностями і інтересами

2.5. Закон України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 39, ст. 181)

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

недобросовісна реклама - реклама, яка вводить **або може ввести в оману споживачів реклами, завдати шкоди особам, державі чи суспільству** внаслідок неточності, недостовірності, двозначності, перебільшення, замовчування, порушення вимог щодо часу, місця і способу розповсюдження;

політична реклама - інформація у будь-якому вигляді, поширена в будь-якій формі, яка має на меті популяризацію діяльності політичної партії (організації партії), привернення уваги до діяльності політичної партії (організації партії) та її позиції **щодо питань загальнодержавного (місцевого) значення**. До політичної реклами належать також використання символіки або логотипів політичних партій (організацій партій), повідомлення про підтримку політичною партією (організацією партії) видовищних чи інших публічних заходів або привернення уваги до участі у таких заходах політичної партії (організації партії);

прихована реклама - інформація про особу чи товар у програмі, передачі, публікації, якщо така інформація слугує рекламним цілям і **може вводити в оману** осіб щодо дійсної мети таких програм, передач, публікацій;

соціальна реклама - інформація будь-якого виду, розповсюджена в будь-якій формі, яка спрямована на досягнення суспільно корисних цілей, популяризацію загальнолюдських цінностей і розповсюдження якої не має на меті отримання прибутку;

споживачі реклами - невизначене коло осіб, на яких спрямовується реклама;

Стаття 24¹. Реклама послуг із працевлаштування

1. Забороняється в рекламі про вакансії (прийом на роботу) зазначати вік кандидатів, пропонувати роботу лише жінкам або лише чоловікам, за винятком специфічної роботи, яка може виконуватися виключно особами певної статі, висувати вимоги, що надають перевагу жіночій або чоловічій статі, представникам певної раси, кольору шкіри (крім випадків, визначених законодавством, та випадків специфічної роботи, яка може

виконуватися виключно особами певної статі), щодо політичних, релігійних та інших переконань, членства у професійних спілках або інших об'єднаннях громадян, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

2. Текст реклами про діяльність суб'єкта господарювання, що надає послуги з посередництва у працевлаштуванні в Україні, повинен містити примітку, що отримувати від громадян, яким надано послуги з пошуку роботи та сприяння в працевлаштуванні, інші пов'язані з цим послуги, гонорари, комісійні або інші винагороди забороняється.

3. У разі порушення вимог цієї статті рекламодавець сплачує до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття штраф у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення.

2.6. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, № 46-47, ст.403)

Цей Закон відповідно до [Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування](#) визначає правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування, гарантії працюючих громадян щодо їх соціального захисту у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, вагітністю та пологами, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, охорони життя та здоров'я.

2.7. Про соціальні послуги

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2019, № 18, ст.73)

Цей Закон визначає основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг, спрямованих на профілактику складних життєвих обставин, подолання або мінімізацію їх негативних наслідків, особам/сім'ям, які перебувають у складних життєвих обставинах.

III.

3.1 Закон України «Про охоронну діяльність»

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 2, ст.8)

Цей Закон визначає організаційно-правові принципи здійснення господарської діяльності у сфері надання послуг з охорони власності та громадян.

ΒΟΟΡΟΓ «ΦΠΒ»